

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/112/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010251
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5623010251.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Marcely Malatkej, na neverejnom zasadnutí konanom 12. októbra 2023 prejednal sťažnosť podanú prokurátorom, proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/48/2023 z 8.9.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 2T/48/2023 z 8.9.2023 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustil obžalovaného X. W. z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd uložil nad obžalovaným dohľad probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Podľa § 82 ods. 1 písm. f) Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť jedenkrát za týždeň sa dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Liptovský Mikuláš, prvýkrát najneskôr v prvý pracovný deň nasledujúci po prepustení obžalovaného z väzby do 11.00 hod. Podľa § 80 ods. 2 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť oznámiť súdu každú zmenu miesta pobytu.

Zo zápisnice o výsluchu z 8.9.2023 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že podáva sťažnosť voči všetkým výrokom uznesenia.

Dňa 13.9.2023 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie sťažnosti prokurátora, ktorý uviedol nasledovné sťažnostné argumenty:

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3Tp/32/2022 zo dňa 05.12.2022 súd vzal do väzby obvineného X. W., nar. XX.XX.XXXX, z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ktorá začala plynúť dňa 03.12.2022. Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 29.05.2023 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na X. W., L. W., W. G. a W. Z. pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2, 4 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, v súvislosti s ktorým je obžalovaný X. W. stíhaný väzobne.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2023 zo dňa 8.9.2023 súd uznal obžalovaných X. W., L. W., W. G. a W. Z. vinných zo spáchania prečinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2 Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Súd mal u obžalovaného naďalej preukázaný dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. U obžalovaného X. W. je naďalej daná obava z pokračovania v páchaní rovnakej a obdobnej trestnej činnosti obžalovaným, prípadne inej trestnej činnosti majetkovej povahy. Súd pripomína, že obžalovaní (vrátane obžalovaného X. W.) mali trestnú činnosť páchať s cieľom dosiahnutia finančného prospechu, a to nie po krátky čas. Obžalovaný X. W. bol pred vzatím do väzby dobrovoľne nezamestnaný. Pri výsluchu pred vyšetrovateľom a pri výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby uvádzal rozporuplné údaje o jeho príjme,

príjem špecifikovaný obžalovaným nie je spoľahlivo preukázaný. V súvislosti s tvrdením obhajoby, že obžalovaný podľa prokurátora disponuje príjmom asi 250.000,- eur, súd uvádza, že podľa zadovaných podkladov malo ísť len o predpokladaný objem finančných prostriedkov uložených na účte v bitcoinoch, pričom uvedený predpokladaný údaj (o výške finančných prostriedkov) podľa obžaloby nebol následne potvrdený a nebol spoľahlivo preukázaný ani v konaní pred súdom. Navyše obžalovaný pri výsluchu v rámci rozhodovania o jeho vzatí do väzby poukázal na skutočnosť, že mal exekúcie. V osobe obžalovaného a jeho zárobkových a majetkových pomeroch sú preto dané skutočnosti, na základe ktorých naďalej pretrváva dôvodnosť obavy, že obžalovaný bude pokračovať v páchaní rovnakej alebo obdobnej trestnej činnosti a prípadne aj inej trestnej činnosti majetkovej povahy, ktorá je posilnená motívom získať si prostriedky na uspokojenie svojich osobných potrieb, resp. zadovážiť majetkový prospech. Hoci je nepochybne daný dôvod väzby u obžalovaného, súd dospel k záveru, že v tomto štádiu konania je možné účel väzby dosiahnuť jej nahradením pôsobením inštitútu predpokladaného Trestným poriadkom v ust. § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t. j. dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Súd podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku prepustil obž. X. W. z väzby na slobodu, uložil nad obžalovaným dohľad probačného a mediačného úradníka s povinnosťou dostaviť sa jedenkrát za týždeň k probačnému a mediačnému úradníkovi a povinnosťou oznámiť súdu každú zmenu miesta pobytu.

S rozhodnutím súdu nemožno súhlasiť. V konaní obvinených sú od počiatku trestného stíhania úplne zreteľne prítomné dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, a to z dôvodu, že obvinení sú podozriví zo spáchania protiprávneho konania, ktoré nesie znaky sústavne opakovanej, pokračujúcej, premyslenej, systematickej trestnej činnosti. Obvinených k páchaniu činnosti, z ktorej sú obvinení, motivovalo dosiahnutie zisku a zdroja obživy. Plne sa stotožňujem s vyjadrením prvostupňového súdu, že výrazným prvkom pri posudzovaní obavy z pokračovania v trestnej činnosti obvinenými je ich motivácia k protiprávnemu konaniu. Zároveň len opakujem názor prokuratúry, uvedený v návrhu na vzatie obvinených do väzby, že trestná činnosť, ktorá sa obvineným kladie za vinu, bola vykonávaná v rámci podnikateľskej činnosti, pričom aj táto konkrétna skutočnosť v kontexte s ďalšími, ktoré vyplývajú z doposiaľ vykonaného dokazovania, prihliadajúc zároveň na dobu, po ktorú mala byť trestná činnosť, pre ktorú sú obvinení stíhaní, páchaná, vyvoláva reálnu obavu, že v prípade prepustenia na slobodu budú pokračovať v trestnej činnosti, či už v podobe koristenia z prostitúcie iných osôb, ale aj inej trestnej činnosti, s cieľom dosiahnuť zabezpečenie finančných prostriedkov. V tejto súvislosti opätovne poukazujem na dlhodobú a ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, že rozhodovanie o väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 Trestného poriadku sa odohráva vždy v rovine pravdepodobnosti (nie istoty) vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený vo väzbe. To, že obvinení budú pokračovať v trestnej činnosti, ktorá im zabezpečuje príjem, je na základe vykonaného dokazovania vysoko pravdepodobné, pretože ich doterajší príjem bol zabezpečovaný najmä z tejto trestnej činnosti.

Navrhujem preto, aby Krajský súd v Žiline predmetné uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/48/2023 z 08.09.2023 zrušil, zamietol žiadosť obž. X. W. o prepustenie z väzby na slobodu a rozhodol o ponechaní obž. X. W. vo väzbe a nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.“

Dňa 18.9.2023 okresnému súdu bolo elektronicky doručené vyjadrenie obžalovaného k odôvodneniu sťažnosti prokurátora, prostredníctvom obhajcu, podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorý uviedol nasledovné argumenty:

„Napadnuté uznesenie súdu považujeme za vecne správne a zákonné.

Obžalovaný je toho názoru s ohľadom na dôvody uvedené v napadnutom uznesení, že neexistujú také konkrétne skutočnosti, z ktorých plynie obava, že by pokračoval v trestnej činnosti, a preto nie je jeho väzobné stíhanie opodstatnené a účel väzby je možné dosiahnuť aj inými miernejšími prostriedkami, ktorými je možné väzbu nahradiť.

Pokiaľ ide o väzbu, treba dbať na zásadu primeranosti a zdržanlivosti, t.j. že vždy by mali byť využité opatrenia, ktoré najlepšie budú viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania, ale nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby, voči ktorej sa uplatňujú v medziach daných povahou príslušného obmedzenia.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujeme, aby Krajský súd v Žiline sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietal.“

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávě.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustnou v súlade s ustanoveniami § 83 ods. 1 Tr. por., § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd sa stotožnil s výrokmi sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu.

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný X. W. bol uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3Tp/32/2022 z 5.12.2022 podľa § 87 ods. 2 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatý do väzby. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. sudkyňa pre prípravné konanie návrh obvineného X. W. o nahradenie väzby prijatím písomného sľubu zamietla. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sudkyňa pre prípravné konanie návrh obvineného X. W. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietla. Väzba u obvineného začala plynúť dňa 3.12.2022 o 01.50 hod.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/48/2023 z 8.9.2023 bol obžalovaný X. W. uznaný za vinného z prečinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), j) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

obžalovaní X. W., L. W., W. G., W. Z. po vzájomnej dohode od začiatku roka 2021 do 03.12.2022 prostredníctvom internetového portálu „F.“ pod užívateľským menom „I., I., W., V., N., F., W., M.“, ako aj prostredníctvom telefónnych čísel XXXX/XXXXXX a XXXX/XXXXXX za finančnú odmenu určenú pre vlastný finančný prospech, iným osobám dohadovali stretnutia za účelom pohlavného styku, ako aj iných sexuálnych praktík, za sumu od 80,-€ do 150,-€ s poskytovateľkami sexuálnych služieb M. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., B. č. XXX/XX, V. K., nar. XX.XX.XXXX, O. XXXX/XX, Y. W., N. B., nar. XX.XX.XXXX, N. XXXX/X, L. a D. P., nar. XX.XX.XXXX, E. N. XXXX/X, M., ktoré dostávali 50% zo sumy zarobenej predmetnými službami, pričom zvyšných 50% odovzdávali obžalovaným, sexuálne služby zabezpečovali tak, že prostredníctvom mobilného telefónu a internetového portálu „amaterky.sk.“ dohodli so záujemcami miesto a čas stretnutia, čo bola vo väčšine prípadov adresa ul. Q. č. XXX v Y. W., prípadne zabezpečili odvoz motorovým vozidlom podľa dohody so záujemcom v meste Liptovský Mikuláš, ako aj jeho blízkom okolí, kde po vykonaní pohlavného styku prípadne iných sexuálnych praktík a po zaplatení klientom, resp. záujemcom, za toto sprostredkovanie za predmetné obdobie zinkasovali sumu v presne nezistenej výške, obžalovaný L. W. je konateľom spol. M. II, so sídlom Námestie osloboditeľov 793/32, Liptovský Mikuláš, IČO: 50 481 525, ktorá oficiálne prevádzkovala Kabaret Palazzo, na ul. Garbiarskej 4257 v Liptovskom Mikuláši, kde najmä jeho brat X. W. a W. Z. zjednávali a ponúkali poskytovateľky na sexuálne služby, pričom v uvedenom klube pracoval aj L. W. najmenej od roku 2017, spoločne s W. G., ktorý tam pracoval najmenej od roku 2019, ktorí zabezpečovali chod podniku, zabezpečovali poskytovateľky sexuálnych služieb v prípade záujmu o eskort, robili im ochranu a inkasovali peniaze od osôb za poskytnuté sexuálne služby, z ktorých vyplácali poskytovateľky sexuálnych služieb, prípadne zjednávali poskytovateľky na sexuálne služby v neprítomnosti obžalovaných X. W. a W. Z..

Za to bol odsúdený podľa § 367 ods. 2 Tr. zák., 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov.

Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia veci špecifikovaných vo výroku napadnutého rozsudku.

Krajský súd zistil, že na základe doposiaľ zadovážených dôkazov možno považovať trestné stíhanie obžalovaného X. W. za dôvodné. Krajský súd dospel k záveru, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný neprávoplatne uznaný vinným bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento spáchal obžalovaný X. W.. Podľa názoru krajského súdu materiálne podmienky väzby obžalovaného sú v súčasnom štádiu trestného konania preukázané, pričom tento názor vychádza z dôkazov, ktoré boli doposiaľ zabezpečené v prípravnom konaní a v konaní pred súdom sú súčasťou vyšetrovacieho a súdneho spisu, ktorý bol predložený súdu. Z obsahu spisu je zrejmé, že obžalovaný ku stíhanému skutku odmietol vypovedať. Aj napriek uvedenému krajský súd v tomto štádiu trestného konania totožne s okresným súdom konštatuje dôvodnosť podozrenia obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku, ako jednej zo zákonných podmienok pre väzobné stíhanie obžalovaného. Dôvodnosť podozrenia obžalovaného vyplýva predovšetkým z výpovedí svedkýň N.B., nar. XX.X.XXXX, M.P., nar. X.XX.XXXX, D.P., nar. XX.X.XXXX, ktoré v rámci svojich výpovedí podrobne popisali podmienky a spôsob poskytovania sexuálnych služieb, výšku podielu z ich poskytovania, ako aj osoby, ktorým tento podiel odovzdávali a tiež mieru účasti obžalovaného X. W. na týchto aktivitách. Dôvodnosť podozrenia obžalovaného vyplýva tiež z ďalších doposiaľ zabezpečených dôkazov tak, ako ich popísal okresný súd v napadnutom uznesení, a to najmä výsluch svedka V. O., ktorý bol zákazníkom v predmetnom podniku v čase pred policajným zásahom, ako aj záznamy z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, z ktorých je zrejماً komunikácia medzi obžalovaným a poskytovateľkami sexuálnych služieb a zákazníkmi. O dôvodnosti trestného stíhania obžalovaného nasvedčujú aj ďalšie vykonané dôkazy a to tie, na ktoré správne poukázal okresný súd, a to najmä výpisy a analýzy bankových účtov, diáre, zápisníky a ďalšie.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.US 78/05, III.US 264/08, IV.US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, §33).

Aktuálne krajský súd konštatuje len dôvodnosť podozrenia obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Rozhodnutie o vine či nevine obžalovaného však bude predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom trestnom konaní, pričom súd je povinný s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech.

Okrem uvedeného podozrenia ako jedného z predpokladov vzatia obvinenej osoby do väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia podmienka väzobného stíhania obžalovaného X. W., a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. sú obsiahnuté tri relatívne samostatné dôvody preventívnej väzby, na ktorých naplnenie musia byť splnené osobitné podmienky. Je logické, že predpokladom rizika dokonania trestného činu je, aby sa ešte pred rozhodnutím súdu obvinený dopustil konania, ktoré možno kvalifikovať aspoň ako pokus. Predpoklad rizika dokonania pripravovaného trestného činu alebo vyhrážky trestným činom vyžaduje už také ukončené konanie, ktoré možno ako takú prípravu alebo vyhrážku kvalifikovať. Konečne, záver o riziku pokračovania z trestnej činnosti nevyhnutne predpokladá už predchádzajúce spáchanie aspoň jedného dokonaného trestného činu. Podľa názoru krajského súdu si odôvodnenie uznesenia, ktorým sa konštatuje existencia prvého dôvodu preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., vyžaduje zhodnotenie tak povahy i závažnosti trestnej činnosti, ktorú obvinený doteraz (s)páchal, ako aj tých okolností, ktoré s ohľadom na osobu obvineného, jeho sociálne a rodinné pomery, prostredie, v ktorom pracuje alebo sa pohybuje, vytvárajú alebo zvyšujú riziko ďalšieho páchania určitej konkrétnej trestnej činnosti.

Krajský súd zastáva názor, že skutkové okolnosti prípadu obžalovaného X. W. svojou podstatou predstavujú nosné dôvody na uplatnenie ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako dôvodu jeho legitímneho obmedzenia osobnej slobody. U obžalovaného hrozí riziko z pokračovania protiprávneho

konania. Obžalovaný mal protiprávnu činnosť páchať za účelom finančného obohatenia a počas dlhého časového obdobia. Obžalovaný X. W. nedokázal hodnoverne vysvetliť zdroj svojich príjmov, aj keď bol dobrovoľne nezamestnaný. Aj naďalej existuje istá miera rizika z pokračovania protiprávneho konania obžalovaného a jeho ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Na tomto mieste krajský súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe môže riziko z pokračovania v trestnej činnosti len odhadovať (prognózovať), pričom okolnosti veci spočívajúce v skutku, pre ktorý bol obžalovaný uznaný (neprávoplatne) vinným a osobe obžalovaného, sú takého charakteru, že v čase rozhodovania krajským súdom nemožno vylúčiť riziko pokračovania v trestnej činnosti obžalovaným X. W..

Aj napriek existencii dôvodov tzv. preventívnej väzby má krajský súd za to, že v prípade obžalovaného X. W. je možné jeho väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka. Okresný súd dňa 8.9.2023 vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, pričom obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Okresný súd tiež pristúpil k zmene skutkovej vety oproti podanej obžalobe a k zmene právnej kvalifikácie skutku z dôvodu, že nebol preukázaný finančný prospech, ktorý mal obžalovaný z páchania trestnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu po zohľadnení účinkov dohľadu probačného a mediačného úradníka, by nezvýšilo riziko zmarenia účelu trestného stíhania pokračovaním v páchaní trestnej činnosti. Nahradenie väzby obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to aj za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení, s poukazom na osobu obžalovaného sa javí v danom prípade ako postačujúce a spôsobilé nahradiť účel väzby. Osoba obžalovaného krajskému súdu dáva dostatočnú záruku, že obžalovaný by bol z dlhodobejšieho hľadiska schopný dodržať uložené podmienky pri prepustení na slobodu a viesť riadny život. Tieto skutočnosti sú dôvodom pre krajský súd, ktorý bráni záveru prokurátora o tom, že procesné prostriedky nahradzujúce väzbu nebudú spôsobilé v súčasnom štádiu konania nahradiť účel väzby obžalovaného X. W..

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.